

POSTANOWIENIE

11 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 11 lutego 2025 r. w Warszawie
zażalenia B.P.

na postanowienie Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach

z 15 października 2024 r., V WSC 1/24,

w sprawie z wniosku M.W.

z udziałem B.P. i Prokuratora Prokuratury Rejonowej

Katowice-Południe w Katowicach

o wydanie małoletniej O. W.,

odrzuca zażalenie.

[P.L.]

UZASADNIENIE

1. Sąd Rejonowy Katowice - Zachód w Katowicach postanowieniem z 15 października 2024 r. odrzucił skargę B.P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego Katowice – Zachód w Katowicach z 3 marca 2022 r. w sprawie V Nsm 1093/21 o przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Warszawa Praga – Południe w Warszawie.

2. Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła osobiście B.P., która nie podpisała złożonego zażalenia (pismo z 12 listopada 2024 r. – k. 1524).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, które

obejmuje również czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, a podejmowane przed sądem niższej instancji. Wskazanego przepisu nie stosuje się jedynie w postępowaniu o zwolnienie o kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata z urzędu lub radcy prawnego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.). Przepisu nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (art. 87¹ § 3 k.p.c.).

4. Przymus adwokacko - radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

5. Przewidziany w art. 87¹ § 1 k.p.c. przymus adwokacko - radcowski pozbawia strony zdolności postulacyjnej i wyłącza możliwość do samodzielnego (osobistego) podejmowania czynności procesowych przed Sądem Najwyższym, a wykazanie przesłanek z art. 87¹ § 2 k.p.c. zwalniających stronę z przymusu adwokacko - radcowskiego obciąża skarżącego, który powinien to wykazać podejmując czynność procesową objętą tym przymusem. Należy podkreślić, że ustalenie, czy skarżący posiada kwalifikacje prawnicze, o których mowa w art. 87¹ § 2 k.p.c. na chwilę samodzielnego dokonania czynności procesowej objętej przymusem adwokacko - radcowskim nie należy do Sądu Najwyższego.

6. W związku z powyższym wniesione przez skarżącą zażalenie podlegało odrzuceniu a limine jako niedopuszczalne (art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

[P.L.]

r.g.

